

Verklarende woordenlijst over de dood:

Afscheidsbrief: brief of bericht dat wordt achtergelaten door iemand die weet dat hij/zij binnenkort gaat sterven.
Asurne: een mooie pot, waarin het stof dat overblijft na de crematie, bewaard wordt.
Autopsie (ook: lijkschouwing of post-mortemonderzoek): het bekijken van het lichaam van de dode om de precieze doodsoorzaak vast te stellen
Begraafplaats (ook: kerkhof) plaats waar de doden begraven liggen
Begrafenis (ook: uitvaart): de dag waarop het lichaam van de dode wordt begraven (ook bij een crematie spreekt men soms van begrafenis). Meestal is er net daarvoor een bijeenkomst (in de kerk: een mis) waarop veel verteld wordt over de dode.
Begrafenisondernemer (ook: uitvaartondernemer): de persoon die alle praktische dingen van de begrafenis regelt, zoals het drukken van de doodsbrieven, het vervoeren van het dode lichaam, enz.
Codicil: zie laatste wilsbeschikking
Columbarium: de plaats waar urnen met de as van de overledene verzameld staan, meestal een soort muur
Coma: Soms raakt iemand na een ongeval of door een ziekte in een speciaal soort diepe slaap. Iemand die in coma is kan je niet zomaar wakker maken.
Condoleren: vrienden en kennissen laten de familie van de overledene weten dat ze hun verdriet delen door de hand te schudden en iets te zeggen zoals "innige deelneming"
Crematie - cremieren (ook verassing, lijkverbranding): Bij een crematie wordt het lijk in een doods-kist verbrand. De verbranding vindt plaats in een oven. De temperatuur is ongeveer 1100 graden en de verassingstijd is ongeveer anderhalf uur. De as van een volwassen persoon weegt ongeveer 2,5 - 3 kg (inclusief kist). De verassing gebeurt door de hitte, niet door de vlammen.
Crematiekist: zie doods-kist
Crematorium: een gebouw waar dode mensen in een oven worden gecremeerd.
Dierbare: iemand die je graag ziet
Doodsbrieven (ook: rouwkaarten): de brieven waarin staat dat iemand gestorven is. Meestal staan de namen van de familieleden erin opgesomd.
Doods-kist (ook: crematiekist, grafkist, uitvaartkist of lijk-kist) is een houten koffer (soms in ander hard materiaal) waarin een overledene wordt begraven of gecremeerd.
Eenzaam: zich alleen voelen
Emoties: gevoelens (bang, blij, boos, jaloeers, verward,...)
Funerarium: zie mortuarium
Gedenksteen of -monument (ook: grafsteen of grafzerk) : een platte steen of een beeld met de naam en het geboorte- en sterfjaar van de dode als herkenningsteken op een begraafplaats of als herinnering op een andere plek.
Grafsteen: zie gedenksteen
Grafzerk: zie gedenksteen
Herinneringen: wat je nog weet van vroeger
Innige deelneming: typische manier waarop iemand zegt dat hij of zij heel erg (=innig) mee voelt met iemand die droevig is over iemands dood.
Kerkhof: zie begraafplaats
Laatste groet: familie en vrienden kunnen afscheid nemen van de overledene door bij het lichaam te komen (aanraken mag, maar moet niet)
Laatste wilsbeschikking (ook: codicil): handgeschreven wensen over de uitvaart en / of over bepaalde bezittingen, zoals boeken, sieraden, verzamelingen,...
Lijk: een dood lichaam
Lijkenhuis: zie mortuarium

Lijkkist: zie doodskist
Lijkschouwer (ook: patholoog-anatoom): een dokter gespecialiseerd in het bestuderen van dode lichamen om de doodsoorzaak vast te stellen
Lijkschouwing: zie autopsie
Lijkverbranding: zie crematie
Medeleven betuigen (ook: rouwbeklag betuigen): zie condoleren
Mortuarium (ook: funerarium, lijkenhuis): een plaats waar het lichaam van een overledene gedurende enkele dagen kan worden bewaard en/of opgebaard tot aan de begrafenis of crematie.
Nabestaande: iemand die achterblijft wanneer iemand gestorven is.
Natuurlijke dood: doodgaan door ouderdom of door een ziekte
Onnatuurlijke dood of niet-natuurlijke dood: doodgaan door een ongeluk of door geweld (ook zelfdoding wordt een onnatuurlijke dood genoemd).
Opbaren: het lichaam van de dode mooi maken en op een bed neerleggen, zodat mensen er afscheid van kunnen nemen.
Orgaandonatie: Organen (zoals longen, hart, nieren, lever...) van iemand die net dood is en die niet beschadigd zijn, kunnen andere mensen met gezondheidsproblemen (patiënten) helpen, want dokters kunnen deze organen transplanteren (zie transplantatie).
Overledene: de persoon die dood is
Overlijdensbericht: bericht, meestal in de krant, waarin wordt bekend gemaakt dat iemand gestorven is
Patholoog-anatoom: zie lijkschouwer
Post mortem-onderzoek: zie autopsie
Postuum: na de dood
Reanimatie - reanimeren: Mensen, die dit geleerd hebben, kunnen soms een persoon die aan het doodgaan is nog helpen om weer zelf te ademen door op de borst te duwen en lucht in de mond te blazen.
Ritueel: iets dat altijd op (bijna) dezelfde manier wordt gedaan
Rouwen: zich droevig voelen omdat er iemand gestorven is (je kan ook rouwen omdat er een grote verandering is in je leven, bijvoorbeeld door te verhuizen of als je ouders scheiden...)
Rouwkaarten: zie doodsbrieven
Rouwkrans: bloemen om de kist of het graf te versieren, meestal zit er een lint bij waarop staat wie de krans gekocht heeft.
Rouwtherapeut: iemand die helpt om het verdriet (en andere emoties) bij verlies te verwerken door te praten en samen activiteiten te doen.
Slachtofferhulp: mensen die helpen om de schok op te vangen, wanneer er iets heel ergs gebeurd is
Stoffelijk overschot: een dood lichaam
Strooiweide: stukje grond waar het stof dat overblijft na de crematie, uitgestrooid wordt.
Testament: een officieel document waarin iemand regelt wat er met zijn of haar bezittingen (zoals huizen) moet gebeuren. Een testament wordt geregeld bij de notaris.
Transplantatie: tijdens een operatie kan een slecht of helemaal niet meer werkend orgaan van een patiënt vervangen worden door een orgaan van een donor.
Uitvaart: zie begrafenis
Uitvaartkist: zie doodskist
Uitvaartondernemer: zie begrafenisondernemer
Verassing: zie crematie
Zelfhulpgroep: een groep mensen die hetzelfde hebben meegemaakt en die samen komen om elkaar te helpen